

❦
❦
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסכד ❦ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" ❦
 ❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ט"ו מִנְחָם אָב (ט"ו באב)

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ"י:

תּוֹרַה מֵה

כְּשֶׁאָדָם נִכְנָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֲזִי הַדָּרֶךְ - שְׁמֵרָאִין לוֹ הַתְּרַחֲקוּת. וְנִדְמָה לוֹ שְׁמֵרַחֲקִין אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה, וְאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ כָּלֵל לְכָנָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּבְאַמַּת כָּל הַתְּרַחֲקוּת הוּא רַק כָּלוֹ הַתְּקַרְבוּת. וְצָרִיךְ הַתְּחִיזְקוּת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְבָלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּשֶׁרוּאָה שְׁעוֹבְרִים כַּמָּה וְכַמָּה יָמִים וְשָׁנִים, שֶׁהוּא מְתִינֵעַ בִּיגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּשִׁבִיל עִבּוּדוֹת הַשֵּׁם, וְעַדִּין הוּא רַחוּק מְאֹד, וְלֹא הַתְּחִיל כָּלֵל לְכָנָם לְשַׁעְרֵי הַקֶּדְשָׁה. כִּי רוּאָה עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא מְלֵא עַדִּין עֲבִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת וְהַרְהוּרִים וּבְלִבּוֹלִים גְּדוֹלִים, וְכָל מֵה שֶׁהוּא רוּצָה לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם אֵיזָה דָּבָר שְׁבִקְדָשָׁה, אִין מְנִיחִין אוֹתוֹ. וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אִין הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְסַתְּכַל עָלָיו כָּלֵל, וְאִין רוּצָה כָּלֵל בְּעִבּוּדָתוֹ, מִחַמַּת שֶׁהוּא רוּאָה שֶׁהוּא צוֹעֵק בְּכָל פַּעַם וּמְתַחֲנֵן וּמְתַנַּפֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שִׁיעֲזָרְהוּ בְּעִבּוּדָתוֹ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן עַדִּין הוּא רַחוּק מְאֹד מְאֹד. עַל־כֵּן נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אִין הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְסַתְּכַל עָלָיו כָּלֵל וְאִין פּוֹנָה אֵלָיו כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אִין רוּצָה בּוֹ כָּלֵל. הֵן עַל כָּל אֵלָה וְכִיּוֹצֵא בְּזָה צָרִיךְ הַתְּחִיזְקוּת גְּדוֹל, לְחִיזֵק עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד, וְלְבָלִי לְהַסְתְּכַל עַל כָּל זֶה כָּלֵל. כִּי בְּאַמַּת כָּל הַתְּרַחֲקוּת הוּא רַק כָּלוֹ הַתְּקַרְבוּת כַּנִּל.

וְכָל הַנִּל עָבַר עַל כָּל הַצְּדִיקִים, כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם בְּפִרוּשׁ, שֶׁנִּדְמָה לָהֶם, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אִין מְסַתְּכַל וּפּוֹנָה אֵלֵיהֶם כָּלֵל, מִחַמַּת שֶׁרָאוּ שֶׁזֶה זְמַן רַב, שֶׁהֵם מְבַקְשִׁים וַיִּגְעִים וְעוֹשִׂים

וְעוֹבְדִים עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַדִּין הֵם רְחוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְאֵלּוּ
 לֹא הָיוּ מְחֻזְקִים עֲצָמָן מְאֹד לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, הָיוּ נִשְׁאַרִים
 בְּמִקוֹמָם הָרְאשׁוֹן, וְלֹא הָיוּ זוֹכִים לְמָה שְׁזָכוּ.

וְהַכֹּלֵל, אֶהְיֶה אֲחִי, חֹזֵק וְאַמִּץ מְאֹד, וְאַחֲזוּ עֲצָמָךְ בְּכֹל הַכּוֹחוֹת
 לְשֵׁאֵר קִיָּם בְּעֲבוּדָתְךָ, וְאַל תִּחְוָשׁ וְאַל תִּסְתַּכֵּל כֹּלֵל עַל
 כָּל הַנֶּ"ל אִזּוּ פִּיּוּצָא בְּזֵה. וְאַם אֲתָה רְחוּק מְאֹד מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
 וְנִדְמָה לְךָ, שְׂאֲתָה פּוֹגֵם בְּכֹל שְׁעָה מִמָּשׁ נִגְדוּ יִתְבָּרֵךְ, עִם כָּל זֶה
 כְּנִגְדּוּ זֶה תִּדְעַ, שְׂאִישׁ כְּזֶה שֶׁהוּא מְגִשֵּׁם כָּל־כָּף - כָּל תְּנוּעָה
 וְתְנוּעָה שֶׁהוּא מְנַתֵּק עֲצָמוֹ מְעַט מְעַט מִן גִּשְׁמִיּוֹתָיו וּפּוֹנֵה לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ הִיא גְּדוּלָה וִיקָרָה מְאֹד מְאֹד, וְאַפְלוּ נִקְדָּה קְטַנָּה מְאֹד,
 שֶׁהוּא נִעְתָּק מִגִּשְׁמִיּוֹתָיו אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא רִץ בְּזֵה כִּמְהָ וְכִמְהָ
 אֶלְפִים פְּרָסָאוֹת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, כִּי אֲשֶׁר תִּבִּין הֵיטֵב מִן הַמַּעֲשֵׂה
 שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהִתְגַּבֵּר עָלָיו מְאֹד הָעֲצָבוֹת וְכוּ', כִּמּוּבָא אֲצִלְנוּ. וְעַל
 זֶה יִשְׂמַח מְאֹד וְיִחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי עֲצָבוֹת מְזִיק מְאֹד
 מְאֹד.

וְדַע, שְׂתִכַּף כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְכַנֵּס בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי תִכַּף
 הִיא עֵבֶרָה גְּדוּלָה כְּשִׂישׁ לוֹ עֲצָבוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי
 'עֲצָבוֹת הִיא סִטְרָא-אֲחָרָא (זִהַר נַח דָּף ע"א), וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שׁוֹנֵא
 אוֹתָהּ:

וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת עֹקֵשׁ גְּדוֹל בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, לְבָלִי לְהִנִּיחַ אֶת
 מְקוֹמוֹ, דְּהֵינּוּ מְעַט מְקַצֵּת עֲבוּדָתוֹ שֶׁהִתְחִיל, אַף אִם
 יַעֲבֹר עָלָיו מָה. וְזָכוּר דְּבָר זֶה הֵיטֵב, כִּי תִצְטָרֵךְ לְזֶה מְאֹד,
 כְּשֶׁתְּחִיל קִצֵּת בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם. כִּי צָרִיךְ עֹקֵשׁנוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד
 לְהִיּוֹת חֹזֵק וְאַמִּץ, לְאַחֲזוּ עֲצָמוֹ, לְעִמּוֹד עַל עִמּוֹדוֹ, אַף אִם מִפִּילִין
 אוֹתוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּכֹל פַּעַם. כִּי לְפַעְמִים יֵשׁ שְׂמִפִּילִין אֶחָד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ליתסנו - צמר מזהרנית יצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מַעֲבֹדֵת הַשֵּׁם, כִּידוּעַ, אֶפְעַל-פִּי-כֵן עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ, לַעֲשׂוֹת מַה שְּׁיֻכַּל בְּעִבּוֹדֵת הַשֵּׁם, וְאֵל יִנִּיחַ עֲצָמוֹ לִפְלֵל לְגַמְרֵי, חֶם וְשָׁלוֹם. כִּי כָל אֱלֹהֵי הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת וְהַבְּלוּלִים וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה צָרִיכִים בְּהַכְרִיחַ לַעֲבֹר בָּהֶם, קִדְּם שֶׁנִּכְנָסִין בְּשַׁעְרֵי הַקִּדְּשָׁה, וְגַם הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים עָבְרוּ בְּכָל זֶה.

וְדַע, שֵׁשׁ אֶחָד שֶׁכָּבַר הוּא אֶצֶל הַפֶּתַח שֶׁל הַקִּדְּשָׁה, וְהוּא חוֹזֵר לְאַחֲרָיו מִחֲמַת הַבְּלוּלִים הַנִּ"ל, אִזּוּ שְׂאֵזִי כְּשֶׁהוּא סָמוּךְ אֶצֶל הַפֶּתַח, אִזּוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַסְּטֵרָא-אַחֲרָא וְהַבַּעַל-דְּדָבָר מְאֹד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָן, בְּהַתְגַּבְּרוֹת גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ לְכַנְּס לְתוֹךְ הַפֶּתַח, וּמִחֲמַת זֶה הוּא חוֹזֵר לְאַחֲזֹר, חֶם וְשָׁלוֹם. כִּי כֵן דֶּרֶךְ הַבַּעַל-דְּדָבָר וְהַסְּטֵרָא-אַחֲרָא, כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁהָאָדָם סָמוּךְ סָמוּךְ מִפָּשׁ לְשַׁעְרֵי הַקִּדְּשָׁה, וְכִמְעַט שְׂיִכְנֵם, אִזּוּ הוּא מִתְפַּשֵּׁט עָלָיו בְּהַתְגַּבְּרוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָן. עַל-כֵּן צָרִיךְ אִזּוּ הַתְּחִזְקוֹת גְּדוֹל נְגִדוּ.

וְשִׁמְעֵנוּ מִצְדִּיק אֱמֵתִי שֶׁאָמַר, שְׂאֵלוּ הֲיָה אוֹמֵר לוֹ אֶחָד, יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, בְּעֵת שֶׁעָסַק בְּעִבּוֹדֵת הַשֵּׁם בְּתַחֲלָתוֹ: אָחִי, חֲזַק וְאַחֲזוּ עֲצָמְךָ - הֲיִיתִי רָץ וּמְזַדְּרִז מְאֹד בְּעִבּוֹדָתוֹ יְתַבְּרָךְ, כִּי גַם עָלָיו עָבַר כָּל הַנִּ"ל, וְלֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ שׁוֹם הַתְּחִזְקוֹת מִשׁוֹם אָדָם. עַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְכַנְּס בְּעִבּוֹדֵת הַשֵּׁם, יִזְכֹּר זֹאת הַיֵּטִב. וְחֲזַק עֲצָמְךָ מְאֹד, וַעֲשֵׂה מַה שְּׁתוּכַל בְּעִבּוֹדֵת הַשֵּׁם, וּבְרַבּוֹת הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים תִּכְנֵם לְבִטָּח בְּעִזְרָתוֹ יְתַבְּרָךְ לְתוֹךְ שַׁעְרֵי הַקִּדְּשָׁה, כִּי הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ מְלֵא רַחֲמִים וְרוֹצֵה בְּעִבּוֹדָתְךָ מְאֹד.

וְדַע, שְׁכָל הַתְּנוּעוֹת וְהַתְּקוּת, שֶׁאַתָּה נֹתֵק וְנִעְתָּק בְּכָל פַּעַם אִיזָה מְעַט מִן גְּשָׁמִיּוֹת לַעֲבֹדָתוֹ יְתַבְּרָךְ, כָּלָם מִתְקַבְּצִים וּמִתְחַבְּרִים וּמִתְקַשְּׂרִים וּבָאִים לְעִזְרָתְךָ בְּעֵת הַצָּרָה, דְּהִינּוּ כְּשֵׁשׁ,

חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֵיזָה דַחֵק וְעֵת צָרָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְדַע, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹר עַל גֶּשֶׁר צָר מְאֹד מְאֹד, וְהַכֵּלל וְהַעֲקָר - שֶׁלֹּא יִתְפַּחַד כִּלְלֵי: **וְדַע**, שֶׁיֵּשׁ אֵילָן, שֶׁגִּדְלִים עָלָיו עֲלִים, שֶׁכָּל עֵלָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת גִּדְל מֵאָה שָׁנִים, וְהוּא נִמְצָא בַּפְּרֻדִּים שֶׁל הַשָּׁרִים, וְקוֹרִין אוֹתוֹ בְּלְשׁוֹנָם **מֵאָה שָׁנִים**. וּמִסֶּתְמָא כְּשֶׁגִּדְל מֵאָה שָׁנִים, בְּוֹדֵאֵי עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאַחֲרֵיכֵן בְּסוֹף הַמֵּאָה שָׁנִים הוּא יוֹרֵה בְּקוֹל גָּדוֹל כְּמוֹ קִנֵּי-שָׂרְפָה, שֶׁקוֹרִין אוֹרְמֵאֲטִיעַ. וְהֵבֵן הַנְּמָשָׁל הַיָּטֵב:

וְרֵאיוּ לֵילֵךְ עִם מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בַּמֵּאָרָה לְאַלְמֵי בְּעוֹדֵי (בְּלִקוּטֵי הָרֵאשׁוֹן בְּסִימָן רפ"ב), דְּהֵינּוּ לְבִקְשׁ וּלְחַפֵּשׁ לְמִצָּא בְּעֵצְמוֹ אֵיזָה זְכוּת וְאֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה. וּבְזֵה הַמְּעַט טוֹב שֶׁמוֹצֵא בְּעֵצְמוֹ, יִשְׂמַח וְיִחַזֵּק עֵצְמוֹ, וְאֵל יִנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, אִם אֵם נָפַל לְמֵה שֶׁנָּפַל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אִם-עַל-פִּי-כֵן יִחַזֵּק עֵצְמוֹ בְּמְעַט דְּמְעַט טוֹב שֶׁמוֹצֵא בְּעֵצְמוֹ עֲדִין, עַד אֲשֶׁר יִזְכֶּה לָשׁוּב עַל-יַדֵּי-זֵה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכָל הַזְּדוֹנוֹת יִהְיוּ נִעֲשִׂין זְכוּיֹת (עֵין יוֹמָא פו:). וּמֵה עֲשָׂה הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב, זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה, עַל הַיָּם, כְּשֶׁהִסִּיתוֹ הַבַּעַל דְּבָר וְכוּ'. וּמֵזֵה תָּבִין, עַד הֵיכָן אֶתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וּלְבָלֵי לִיֵּאשׁר עֵצְמָךְ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אִם יִהְיֶה מֵה שֶׁיִּהְיֶה. וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. וְיִשְׂמַח עֵצְמוֹ בְּכָל מֵה שֶׁיִּזְכֵּל, וְאַפְלוּ עַל-יַדֵּי מְלִי דְשִׁטוּתָא, לַעֲשׂוֹת עֵצְמוֹ כְּשׁוֹטֵה וְלַעֲשׂוֹת עֲנִינֵי שִׁטוּת וְצַחֻק אוֹ קְפִיצוֹת וְרִקוּדִים, כִּדֵּי לָבוֹא לְשִׂמְחָה, שֶׁהוּא דְבָר גָּדוֹל מְאֹד:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

תּוֹרָה מַח

א צָרִיךְ הִתְחַזְקוֹת גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְבָלֵי לְפַל בְּדַעְתּוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם

על האדם עליות וירידות בלי מספר. ולפעמים יש שמפילין אחד בכונה מעבודת השם ועל כל זה צריך התחזקות גדול לאחז עצמו בעבודת השם רק בדרך עקשנות. וצריכין עקשנות גדול מאד מאד בזה:

ה לפעמים יש אדם שכבר הוא אצל הפתח של הקדשה והוא חוזר לאחוריו מחמת שמתגבר עליו אז הסטרא אחרא והבעל דבר בהתגברות גדול ונזרא מאד רחמנא לצלן ואין מניחין אותו לכנס לתוך הפתח, על ידי זה נופל בדעתו וחוזר לאחור לגמרי חם ושלום. כי כן דרך הבעל דבר והסטרא אחרא כשרואין שהאדם סמוך ממש לשערי הקדשה וכמעט שייכנס. אז דיקא הם מתפשטין עליו בהתגברות גדול רחמנא לצלן. על כן צריכין אז התחזקות גדול נגדם לעמד על עמדו ובלי להשגיח על הנפילות והירידות שעוברין עליו רק לעשות מה שיוכל בעבודת השם, וברבות הימים והשנים יכנס לבטח בעזרתו יתברך לתוך שערי הקדשה. כי השם יתברך מלא רחמים ורוצה בעבודתנו מאד. ודע שכל התנועות וההעתיקות שאתה נתק ונעתק בכל פעם איזה מעט מגשמיותך לעבודתו יתברך כלם מתקבצים ומתחברים ומתקשרים ובאים לעזרתך בעת הצורך דהינו כשיש חם ושלום איזה דחק ועת צרה בגשמיות וכן ברוחניות בתקף התגברות הבעל דבר רחמנא לצלן:

ו ודע שיש אילן שגדלים עליו עלים שכל עליה צריך להיות גדל מאה שנים. ומסתמא באלו המאה שנים בודאי עובר עליו מה שעובר ואף על פי כן אחר כך בסוף המאה שנים הוא יורה בקול גדול כמו קנה שרפה (שקורין אורימטע) והנמשל מוכן ממילא:

ו ודע שאדם צריך לעבור בזה העולם על גשר צר מאד. והעקר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד"ר ח' מנחם רבי"ל זצ"ל "צדק צדקוה שד"ך מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁלֹא יתְפַחַד כָּלֵל. וְצָרִיךְ הָאָדָם לְחַזֵּק וּלְשַׂמַּח עַצְמוֹ מְאֹד הֵן
עַל־יְדֵי שְׂמִימָצָא בְּעַצְמוֹ אִיזָה זְכוּת וּנְקֻדָּה טוֹבָה. כִּי אִיךְ אֶפְשָׁר
שְׁלֹא עָשָׂה אִיזָה טוֹב מִיָּמָיו. וְכֵן עַל־יְדֵי שְׁלֹא עָשִׂי גוֹי. וְלַעֲשׂוֹת
רְקוּדִים וְקַפִּיצוֹת כְּדֵי לָבוֹא לְשִׂמְחָה. עַד אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה
לְתִשׁוּבָה. וְכָל הַזְּדוֹנוֹת יִהְיוּ נִעְשִׂין זְכוּיֹת (עֵין יוֹמָא פ"ו):

סִדְרָא יְפִי מְנוּחָרָצ"ת הַיּוֹמִי:

עַט [נִחְזָר לְעֵינֵינוּ]: בְּיוֹם שְׁשִׁי, עֶרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ פְּרַשְׁתָּ שְׁמִינִי
כ"ח גִּיסָן שְׁלֹשָׁה־עָשָׂר לְסִפְיָרָה שְׁנַת תְּקַפ"ב עָלִינוּ עַל הַסְּפִינָה
לְסַטְנֵבּוּל בְּעֶרְךָ שְׁתֵּי שָׁעוֹת אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם שְׁבַע־עָרָךְ חֲצוֹת נָסַעְנוּ
מִהָאֲכַסְנִיָּא עִם כָּל הַמַּטְלָטְלִין שְׁלָנוּ, וּבָאנוּ אֶל הַשָּׂרִים שְׁשׁוֹשְׁבִים
אֶצֶל שִׁפְתַּי הַיָּם לְשִׁמּוֹר הַסֶּפֶר וְשֵׁם מְסַרְנוּ הַבֵּי־לַעַט לְכַמָּה אֲדוֹנִים,
וְנָתְנוּ תְּכַף חֲתִימוֹת יָדָם עָלָיו כְּפִי הַזֵּיאָקָאן (הַחֵק) וְנִשְׁתַּהֲהָ הַדְּבָר
בְּעֶרְךָ שְׁתֵּי שָׁעוֹת, וְלוֹ: אוֹתְנוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָגַע אֶהְבַּתִּי
בְּלִבָּם וְשֵׁם אֶצֶל הַסֶּפֶר לְקַחְתִּי רְשׁוֹת מֵאֲתָם, וְנִפְטַרְנוּ זֶה מִזֶּה
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת, וּבִרְכוּ אוֹתִי בְּרַכַּת שְׁלוֹם עַד שְׂיִצְאֲתִי
מִהַפְתַּח שְׁשׁוֹצְאִין חוּץ לְסֶפֶר שְׁמֵשׁ וְהִלָּאָה אִין אָדָם רִשְׁאִי לְצֵאת
וְלִכְנֵם בְּלִי רְשִׁיזוֹן מִכָּל הַשָּׂרִים הַנִּזְכָּרִים לְעִיל:

וְכֹאֲשֶׁר זְכוּיֹתִי לְצֵאת מִהַפְתַּח חוּץ לְסֶפֶר נֶתַן שְׂמִיחָה בְּלִבִּי,
וְהִלְכְתִּי בְּשִׂמְחָה אֲנִי וַיְדִידִי רַבִּי יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר וְהֵינּוּ צָרִיכִין
לִילָךְ עַל הַנֶּמֶל (שְׁקוּרִין גְּאוּוֹאן) עַד שֶׁנָּבֹא לְסִפְיָנָה שְׁלָנוּ אֲבָל לֹא
מָצָאנוּ מִיָּד אֶת הַסְּפִינָה שְׁלָנוּ, וְרָצִינוּ לְשַׂאֵל אֶת הָעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים
שְׂיָשְׁבוּ שָׁם עַל הַדֶּרֶךְ, אֲבָל רַבָּם כְּכָלֵם אֵינָם מְכִירִים בְּלִשׁוֹנוֹת
שְׁבַסְבִּיבוֹתֵינוּ כִּי רַבָּם מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹן אִיטָלְיָה אוּ בְּלִשׁוֹן
יִשְׂמָעֵאל רַק קְצַת תִּבּוֹת מוֹעֲטִים מְאֹד מְבִינִים קְצַתָּם וְהִתְחַלְנוּ
לֹזֵמֵר הֵיכֵן הַסְּפִינָה שֶׁל הַקְּפִיטָן (רַב הַחוּבֵל) (יֵאקָאפּ טְדוּוֹיבִיטְשׁ),

וּבְתוֹךְ שְׁהַלְכָנוּ אֵיזָה פְּסִיעוֹת עַל הַגְּאוּוּאן (הַנְּמַל), עָנוּ וְאָמְרוּ לָנוּ
 הֲלֹא זֶה הַמַּטְרָאם (מִלָּח) הַהוֹלֵךְ עִתָּהּ, הוּא מִהַסְפִּינָה שֶׁל יֶאֱקֹאפּ
 הַנְּזֹכֵר לְעִיל וּמֵאֵת ה' הִיְתָה זֹאת שֶׁהַזְמִין לָנוּ אֲזוּ בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
 מֵאֲטְרָאם אֶחָד מִהַסְפִּינָה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיְתָה עוֹמֶדֶת בְּקִצָּה הַגְּאוּוּאן,
 וּבְרַחֵב הִיְתָה רְחוּקָה בְּעֶרְךָ שְׁטַח עֲשָׂרָה סְפִינּוֹת מִסְפִּינָה שֶׁלָּנוּ
 וּבְלֹא זֶה אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ הָיִינוּ יְכוּלִים לָבוֹא לִסְפִינָה שֶׁלָּנוּ:

וְאֲזוּ תִכְרַף הוֹלִיךְ אוֹתָנוּ הַמַּטְרָאם הַנְּזֹכֵר לְעִיל דְּרָךְ כָּל הַגְּאוּוּאן,
 וְעַבְרָנוּ אֶצֶל סְפִינּוֹת הַרְבֵּה שֶׁל אַחֲרִים, עַד שֶׁבָּאנוּ אֶצֶל קִצָּה
 הַגְּאוּוּאן, וְשָׁם הִכְנִים אוֹתָנוּ לְתוֹךְ אֵיזָה סְפִינָה הַסְמוּכָה וְגַם זֹאת
 לֹא הִיְתָה סְפִינָה שֶׁלָּנוּ, רַק הָעֵבִיר אוֹתָנוּ בְּתוֹכָהּ וְכֵן הוֹלִיךְ אוֹתָנוּ
 מִסְפִּינָה לְסְפִינָה דְּרָךְ כִּמְהָ סְפִינּוֹת וְכִשְׂיִצְאָנוּ מִסְפִּינָה לְסְפִינָה,
 וּבְאַמְצֵעַ עָמְדוּ סְפִינּוֹת קְטַנּוֹת נְמוּכִים שֶׁבָּהֶם מוֹלִיכִין הַחֲטִיִּם
 מֵאֲדָעַם לְסְפִינָה הַגְּדוֹלָה וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם, עַל כֵּן הִכְרַחְנוּ לִירֵד
 לְקִצָּתָם, כְּמוֹ מֵעֲלִיָּה לְאָרֶץ וּבְקִצָּתָם לֹא הָיָה סֶלֶם וְלֹא מִדְּרָגוֹת
 רַק הִכְרַחְנוּ לִירֵד בְּחֻבֵּל אֶבֶל מֵרֵב שְׂמֻחָתִי וְרַחֵב לְבִי אֲזוּ לֹא הָיָה
 לִי שׁוּם פֶּחַד כִּלְל לִירֵד בְּחֻבֵּל מִסְפִּינָה לְסְפִינָה עַל הַיָּם בְּדְרָךְ שֶׁלֹּא
 עֲבַרְתִּי בּוֹ מֵעוֹלָם, רַק עֲבַרְתִּי מִסְפִּינָה לְסְפִינָה בְּזִרְיוֹת כְּמוֹ
 שֶׁעֲבַר לְהַבְדִּיל הַמַּטְרָאם שֶׁהוֹלִיךְ אוֹתָנוּ וְגַם רִי"א חֲבָרֵי הַלֵּךְ
 אַחֲרָי, וּבְאֵיזָה סְפִינָה הָיָה לוֹ מְעַט פֶּחַד, וְאַף עַל פִּי כֵן הִסְתַּכַּל
 עָלַי וִירֵד גַּם כֵּן בְּחֻבֵּל וְכֵן עַבְרָנוּ דְּרָךְ כִּמְהָ סְפִינּוֹת בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל
 עַד שֶׁבָּאנוּ לְסְפִינָה שֶׁלָּנוּ וְשָׁם הָיוּ רַק מֵאֲטְרָאסִין, כִּי לֹא הָיָה שׁוּם
 יְהוּדֵי עִמָּנוּ בְּכָל הַדְּרָךְ מֵאֲדָעַם לְסְטַנְבוּל רַק אֲנַחְנוּ שְׁנֵינוּ לְבַד
 בֵּין כִּמְהָ מֵאֲטְרָאסִין עֲרָלִים וְגַם אֶצְלָנוּ הָלְכּוּ עוֹד כִּמְהָ סְפִינּוֹת,
 וּבְכָלָם לֹא הָיָה שׁוּם יְהוּדֵי כִּלְל:

סדר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹפִי:

מט על-ידי שמתנגע בתורה עד שזוכה לידע אותה ולהבינה, על-ידי זה הוא מרפא את נפשו ומעלה אותה למקום שרשה, וממתיק כל הדינים, והוא נוטע אילנא דחיי לעילא וכולא אסוותא, גם הוא מקיים ומחדש כל העולמות ומגלה כבודו יתברך בעולם, שזה עקר התכלית של כל עבודת האדם, כדי שיתגדל כבודו יתברך שמו (שם עד).

נמי שעוסק בתורה ואינו יכול להבין גם זה טוב מאד. כי כל דבור ודבור עולה למעלה והקדוש ברוך הוא שמח בהם, ונעשה מהם בחינת ערבי נחל (שם).

נא בלי עסק התורה אי-אפשר להיות. כי לפעמים בוער האדם להשם יתברך, אבל הוא יותר מדאי, עד שהיה אפשר להיות נשרף לגמרי חס-ושלום מגדל התבערה חוץ מהמדה, ועל-ידי עסק התורה מקרר אש התבערה שיהיה במדה כראוי ויכול להתקיים. וכן להפך חס-ושלום, ש'לפעמים בוער האדם אל תאות עולם הזה כל כך, עד שהיה אפשר לשרף כל הגוף חס-ושלום מעצם תבערת אש התאות, אבל כש'לומד תורה מגנת עליו ומצלת אותו ומכבה האש הבוער בו ויכול להיות. נמצא שעקר החיות על-ידי התורה (שם עה).

נב עקר התשובה תלוי בתורה, הינו כש'לומד תורה ומתנגע בה, עד שזוכה להבין דבר מתוך דבר ולחדש בה לשם שמים, זהו תשובה גמורה, ואזי מחזיר ומקשר כל האותיות והצרופים שבחלקו מכלליות העולמות, אל שרשן ואל מקומן ומשיב אותם כלם, מכל המקומות שנדחו ונתפזרו לשם, ונעשה בריה חדשה. ואז הדעת מישוב וזוכה לעורר רחמים אצלו יתברך, עד שזוכה

שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצֻמוֹ יִתְפַּלֵּל עָלָיו, דְּהֵינּוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר
בְּרַחֲמָיו הַפְּשׁוּטִים אֶת רַחֲמָיו הַמְרֻבִּים וְהַגְּדוֹלִים, וְאִזּוּ יִהְיֶה לוֹ
יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה בְּשִׁלְמוֹת אָמֵן (שם קה).

נב כְּשֶׁלֹּמֶד טוֹב לְפָרֵשׁ הַדָּבָר בְּלִשׁוֹן שְׂמִינִין וְהוּא טוֹבָה לְהַעֲוֹלָם.
נד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא רוֹאֶה וְלוֹמֵד בְּאֵיזָה סֵפֶר, יִמָּצֵא אֶת עֲצֻמוֹ הֵינּוּ
שִׁיקָח לְעֲצֻמוֹ מוֹסֵר וְיִרְאֶה פְּחִיתוּתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא
חָפִיץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ (שם קכא).

סדר ספורי מעשיות הימיני:

וְעוֹד מִן הַצַּד יֵשׁ עוֹד דֶּרֶךְ אַחֵר, וּבָאִים בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ אֵל מָקוֹם,
הַנִּקְרָא קַעֲדָ [מטבח] (הֵינּוּ בֵּית הַבְּשׂוּל), וְשָׁם, בְּאוֹתוֹ הַקַּעֲדָ, יֵשׁ כָּל
מֵינֵי מַאֲכָלִים, וּבְאוֹתוֹ הַקַּעֲדָ אֵין שׁוֹם אֵשׁ כָּלָל, רַק הַמַּאֲכָלִים
מֵתְבַשְּׁלִים עַל־יְדֵי הָהָר שֶׁל אֵשׁ הַנִּ"ל, וְהָהָר שֶׁל אֵשׁ הוּא רְחוֹק
מִשָּׁם הַרְבֵּה, רַק שֶׁהוֹלְכִים שְׁבִילִים וְצִנּוּרוֹת מִן הָהָר שֶׁל אֵשׁ אֵל
הַקַּעֲדָ הַנִּ"ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה מֵתְבַשְּׁלִים שָׁם כָּל הַמַּאֲכָלִים הַנִּ"ל וְגַם
הַקַּעֲדָ הַזֹּאת אֵינָה נִרְאֶה כָּלָל, רַק שִׁישׁ סִימָן, שֶׁעוֹמְדִים שָׁם
צִפְּרִים עַל אוֹתָהּ הַקַּעֲדָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יוֹדְעִים, שֶׁשָּׁם הוּא הַקַּעֲדָ,
וְאֵלוֹ הַצִּפְּרִים הֵם מְרַחֲפִים בְּכַנְפֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה הֵם מְבַעֲרִים
הָאֵשׁ וּמְכַבִּים הָאֵשׁ, הֵינּוּ, עַל־יְדֵי הַרְחִיפָה שֶׁל הַצִּפְּרִים הֵם
מְבַעֲרִים וּמְלַהֲיִבִים הָאֵשׁ וְגַם עַל־יְדֵי־זֶה בְּעֲצֻמוֹ הֵם מְכַבִּים הָאֵשׁ
שֶׁלֹּא יִתְלַהֵב יוֹתֵר מִדֵּי וְהֵם מְלַהֲיִבִים הָאֵשׁ כְּפִי הַמַּאֲכָלִים;
שֶׁלְצַרְךָ מַאֲכָל פְּלוֹנֵי צְרִיכִים לְהַלְהִיב הָאֵשׁ כָּךְ, וּלְצַרְךָ מַאֲכָל אַחֵר
צְרִיכִים לְהַלְהִיב הָאֵשׁ כָּךְ־הַכֹּל כְּפִי הַמַּאֲכָל, כֵּן הֵם מְלַהֲיִבִים אֶת
הָאֵשׁ (כָּל זֶה הוּא דְבַרֵי הַמֶּלֶךְ אֵל הַגְּבוּר) בְּכֵן תוֹלִיד אוֹתָם (הֵינּוּ אֶת אֵלוֹ
הַגְּאֻנָּשִׁים הַנִּ"ל שֶׁנִּפְּלוּ בְּעִבּוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן, שֶׁהֵם הָאֱלֹהוֹת שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁל
עֲשִׂירוֹת הַנִּ"ל, שֶׁהִלְכוּ עִמָּהֶם כַּנִּ"ל) תְּחַלְּהָ נֶגֶד הָרוּחַ, כִּדֵּי שִׁיגִיעַ אֲלֵיהֶם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ליתפלל לומר מזהר רצ"ל "צדק צניח מקורה שד"ק צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

רִיחַ הַמַּאֲכָלִים הַנִּ"ל, אַחֲר־כֵּן, כְּשֶׁתֵּן לָהֶם מִן הַמַּאֲכָלִים הַנִּ"ל,
בְּיָדָי יִשְׁלִיכּוּ תַּאֲוָה זוֹ שֶׁל מָמוֹן.

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

סימן תקפז (א) התוקע בתוך הבור או בתוך המערה אותם העומדים בתוך הבור והמערה יצאו והעומדים בחוץ אם קול שופר שמעו יצאו ואם קול הברה שמעו לא יצאו וכן התוקע לתוך חבית גדולה וכיוצא בה אם קול שופר שמע יצא ואם קול הברה שמע לא יצא: (ב) אם התחיל לתקוע בבור ועלה חוץ לבור וגמרה יצא שכל מה ששמע בין בפנים בין בחוץ היה קול שופר: הגה וכן אותם שהיו בבור בתחלת התקיעה (גמרא): (ג) השומע מקצת תקיעה שלא בחיוב ומקצתה בחיוב או שאמר לתוקע במתעסק כוון להוציאני ידי חובתי ותקע ומשך בה שיעור תקיעה לא יצא ויש אומרים שיצא איכא שיעור תקיעה בחיוב: הגה והוא הדין אם שמע מקצת התקיעה קול הברה כגון שהיה התוקע בבור והוא עומד בחוץ ובאמצע התקיעה יצא לחוץ (טור):

סימן תקפח (א) זמן תקיעת שופר ביום ולא בלילה ומצותה משעת הנץ החמה ואילך ואם תקע משעלה עמוד השחר יצא ואם שמע מקצת תקיעה קודם שעלה עמוד השחר ומקצתה אחר שעלה עמוד השחר לא יצא: הגה ואם היה שיעור תקיעה במה ששמע ביום נתבאר בסימן תקפ"ז ס"ג: (ב) שמע ט' תקיעות בט' שעות ביום יצא ואפילו הם מט' בני אדם תקיעה מזה ותרועה מזה ותקיעה מזה ויש אומרים דדוקא כשלא הפסיק ביניהם בקול שופר שאינו ראוי באותה בבא: (ג) שמע ט' תקיעות מט' בני אדם שתקעו כולם כאחד לא יצא שאין כאן פשוטה לפנייה ופשוטה לאחריה: הגה ואם שנים תקעו כאחד על הסדר ואפילו

אחד תקע בחצוצרות יצא דיהיב דעתיה על השופר (הגהות אשירי וגמרא פ' ראוהו ב"ד): (ד) היה זה צריך פשוטה ראשונה וזה צריך פשוטה אחרונה תקיעה אחת מוציאה את שניהם: (ה) יום טוב של ר"ה שחל להיות בשבת אין תוקעין בשופר: הגה ואסור לטלטלו אם לא לצורך גופו ומקומו (אור זרוע והגהות אשירי ס"פ במה מדליקין):

סימן תקפ"ט (א) כל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא אחרים ידי חובתן: (ב) חרש שוטה וקטן פטורים וחרש אפילו מדבר ואינו שומע אינו מוציא דכיון שאינו שומע לאו בר חיובא הוא: הגה אבל שומע ואינו מדבר מוציא אחרים ידי חובתן (ב"י): (ג) אשה פטורה משום דהוי מצות עשה שהזמן גרמא: (ד) אנדרוגינום מוציא את מינו טומטום אפילו את מינו אינו מוציא: (ה) מי שחציו עבד וחציו בן חורין אינו מוציא אפילו עצמו וצריך שיתקע לו בן חורין להוציאו: (ו) אע"פ שנשים פטורות יכולות לתקוע וכן אחר שיצא כבר יכול לתקוע להוציאן אבל אין מברכות ולא יברכו להן: הגה והמנהג שהנשים מברכות על מצות עשה שהזמן גרמא ע"כ גם כאן מברכות לעצמן אבל אחרים לא יברכו להן אם כבר יצאו ואין תוקעין רק לנשים אבל אם תוקעין לאיש המחוייב מברכין לו אע"פ שכבר יצאו כמו שנתבאר סימן תקפ"ה סעיף ב' הגה א' (ד"ע): (ז) המודר הנאה מחבירו מותר לתקעו לו תקיעה של מצוה ודוקא כשהוא תוקע מאליו להוציאו אבל אם אמר לו המודר תקע והוציאני אסור: הגה ואם אמר קונם תקיעותיו עלי בכל ענין אסור (ר"ן): (ח) המתעסק בתקיעת שופר להתלמד לא יצא ידי חובתו וכן השומע מן המתעסק לא יצא וכן התוקע לשורר ולא נתכוון לתקיעת מצוה לא יצא נתכוון שומע לצאת ידי חובתו ולא נתכוין התוקע להוציאו או שנתכוון התוקע להוציאו ולא נתכוון השומע

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'תסלו - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לצאת לא יצא ידי חובתו עד שיתכוון שומע ומשמיע:

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

שנה: רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם, קדוש
אתה ונורא שמך, ושמך משתף בשם הצדיקים האמתיים, עשה
למען שמך, וקדש את שמך, וגלה האמת בעולם וזכנו ברחמיך
העצומים, שנזכה לידע באמת מי הוא הראש בית של העולם
עתה, אשר מקבל נח מהצדיקים האמתיים האלה שהזכרתי
לפניך וזכנו בחמתך הגדולה להתקרב אליו באמת, ולהיות נכלל
תמיד באמת בהשם והפאר והחן האמתים של הצדיקים האמתיים,
ולתקשר ולהתדבק בהם באמת בקשר אמין וחזק בל ימוט
לעולם באפן שנזכה על ידי זה להסתכל על עצמנו מעתה בכל
המדות והתאוות של כל הארבע יסודות לזכך ולטהר אותם מכל
רע, ולשוב בתשובה שלמה באמת על העבר, ולהתחזק מעתה
באמת בכל עז ותעצומות לשבר ולבטל כל המדות רעות וכל
התאוות רעות של כל הארבע יסודות, ולזכות לכל המדות טובות,
ולעסוק תמיד בעבודתך באמת בכל כחנו בכל לבנו ובכל נפשנו
ובכל מאדנו עד שנזכה שכל הארבעה יסודות שבגופנו יזדככו
באמת, ויהיו כלם טוב בלי שום אחיזת הרע כלל, עד אשר נזכה
שיכללו כל הארבע יסודות בשרשם העליון, שהם ארבע אותיות
של שמך הקדוש יתברך ונזכה להסתכל על עצמנו היטב היטב
בכל עת, על מה אתינא להאי עלמא שפלה, ולהסתכל בכל
המדות לזככם ולטהרם ולקדשם בתכלית השלימות, ולהסתכל
בגדלת הבורא יתברך, ובנפלאותיו הנוראים, אשר הוא עושה
חדשות ונפלאות בכל עת ועת, ולהסתכל בתקון העולם ונזכה
שימשכו עלינו מחין קדושים וטהורים מהשם הקדוש הזה של

זֶקֶן נֵתָן וְלֹא יַעֲבֹר

הַצְדִּיקִי אִמָּת וְנִזְכָּה מֵעֲתָה לְקֹדֶשׁ אֶת מִחְנֹנוּ וְדַעַתְנוּ, וְלֹא נִחְשָׁב עוֹד שׁוֹם מִחֻשְׁבָּה חִיצוֹנָה כְּלָל, מִכָּל שִׁכְנָן שְׁלֵא נִהְרָהָר חָם וְשָׁלוֹם שׁוֹם הִרְהוֹר בְּעוֹלָם כְּלָל וְנִזְכָּה לְחֻשְׁבָּה בְּתוֹרַת הַרְבֵּה, וְלִחְדֵּשׁ בְּכָל פְּעַם חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵייתָא אִמָּתִיִּים הַרְבֵּה כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב:

שְׁנוּ: וְתִזְכְּנִי לְקֹדֶשׁ אֶת עֵינַי מֵעֲתָה שְׁלֵא אֶסְתַּכֵּל עוֹד בַּמָּה שְׁאֲסוֹר לְהִסְתַּכֵּל, מִכָּל שִׁכְנָן שְׁלֵא אֶסְתַּכֵּל שׁוֹם הִסְתַּכְלוֹת הַמִּבִּיא לְיַדֵּי הִרְהוֹר חָם וְשָׁלוֹם וְאִזְכָּה לִידַע בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזֶה, לְבַל יִתְגַּבְּרוּ הַהִרְהוֹרִים חָם וְשָׁלוֹם יוֹתֵר עַל יַדֵּי הַפִּחַד בְּיוֹתֵר, וְעַל יַדֵּי נַעֲנוּעַ הָרֹאשׁ וְעֲצִימַת הָעֵינַיִם יוֹתֵר מִהַמָּדָה, בְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ כָּל זֶה רַק אִזְכָּה לְשִׁכָּל אִמָּתִי לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַי בְּקֹדֶשׁה וּבִטְהָרָה בְּאִמָּת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב, בְּאִפְנֵי שְׁאִזְכָּה לְהִנָּצֵל וּלְהִשְׁמֵר מִכָּל דְּבַר רָע וְתִקְדֵּשׁ אֶת עֵינַי מֵעֲתָה בְּאִמָּת בְּחֻסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנִי לְקֹדֶשׁ וּלְטִהָר אֶת כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת בְּקֹדֶשׁה גְּדוֹלָה וְאִזְכָּה לְהוֹסִיף בְּכָל פְּעַם קֹדֶשׁה עַל קֹדֶשׁה, עַד שְׁאִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּלוֹ טוֹב, עַד אֲשֶׁר לֹא יִזִּיק עוֹד לְעֵינַי שׁוֹם הִסְתַּכְלוֹת בְּעוֹלָם כְּלָל וְאֶפְלוּ אִם אֶרְאֶה בְּעֵינַי מַה שְׁאֶרְאֶה, לֹא יִגִּיעַ לְדַעַתִּי וּמַחִי שׁוֹם צַד הִרְהוֹר וּמִחֻשְׁבָּה חִיצוֹנָה כְּלָל, וְלֹא יִבְלָבֵל שׁוֹם רְאִיָּה וְהִסְתַּכְלוֹת אֶת דַּעַתִּי כְּלָל, רַק אִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ תָּמִיד:

שְׁנוּ: מָרִיָּה דְּעֵלְמָא כְּלָא זִכְנִי לָבֵא לְכָל זֶה מְהִרָה, אַף עַל פִּי שְׁאֲנִי רְחוּק עֲתָה מִכָּל זֶה כְּמוֹ שְׁאֲנִי רְחוּק, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה עָלַי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ עַל כָּל אֵלָה, אֵךְ עַל רְחֻמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח, וְעַל כֹּחַ הַצְדִּיקִים הָאִמָּתִיִּים אֲנִי נִשְׁעָן, שְׁתִּזְכְּנִי מְהִרָה לָבוֹא לְכָל זֶה, כִּי הֵן "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה" וְאֶתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל דוֹר וְדוֹר וּמִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבַר:

שְׁנָח: וּבִכְן תִּרְחַם עָלַי מְלֵא רְחֻמִּים, רַב חֶסֶד וְאִמָּת, מְרַבָּה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ליתסלח לזמור מזהרנית דצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"
זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

להיטיב, מרבה להיטיב מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים,
עושה צדקות עם כל בשר ורוח ותזכני בחסדיך העצומים,
ותעזרני ותשיעני ותחזקני ותאמצני בדרךך הנפלאים, שאזכה
מעתה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש ולסדר תקון חצות,
לאונן ולקונן ולבנות הרבה על הרבן בית המקדש על בית קדשנו
ותפארתנו, בית חיינו וארץ ימינו, בית חמדתנו, צבי עדינו גאון
עזנו, הודנו זיונו הדרתנו וקדשתנו, אזי מה היה לנו שגרמנו
בעוונותינו להחריב בית מקדשנו, מקום שכינת עזך, מקום
התורה והתפלה מקום התגלות אלהותך, אשר שם היינו יכולים
להמשיך עלינו השגת אלהותך, לדעת ולהכיר אותך גם בזה
העולם הנשמי, ולהתדבק בך לעולם ועד:

שנט: רבנו של עולם, רבנו של עולם, מה שעבר עבר, כי כבר
נחרב בית מקדשנו וכבר נסתלקו הצדיקים בעוונותינו, ומה דהוה
הוה, אך על דא ודאי קא בכינא, "על אלה אני בוכיה עיני עיני
ירדה מים" כי בעוונותי הרבים והעצומים והכבדים מאד מאד
במהות וכמות ואיכות, גרמתי לעכב בנין בית המקדש ומי יודע
אולי גם בגלגול הראשון הייתי גורם להחריב את בית המקדש
אזי לי על חטאי, אזי לי על עוונותי, אזי לי על פשעי אשר עשיתי
בגלגול זה ובגלגולים אחרים, אזי מה עשיתי, אשר סחי ומאום
כמוני גרם להחריב ולעכב בנין בית המקדש וגאלת ישראל
להשיבם לארצם אזי לי שהחריבתי את בית המקדש בעוונותי,
ושרפתי את ההיכל הקדש, והגליתני את בני ישראל לבין העמים,
והארכתי את הגלות כל כך על ידי תאותי הרעות והמרות: